

VIŠI SUD U PODGORICI
K.ž. br. 619/2009

СРЕДНИ СУД У ПОДГОРИЦИ
П Р И М Љ Б Н И Ц
09.02.2009 15

U IME NARODA

VIŠI SUD U PODGORICI, u vijeću sastavljenom od sudija Kojović Radula, kao predsjednika vijeća, Ivanović Sretena i Stojanović Petra, kao članova vijeća, uz učešće službenika suda Vuksanović Vesne, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog . . . zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 1 Krivičnog zakonika, odlučujući o žalbi branioca okrivljenog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Herceg Novom K. br.111/2008 od 19.02.2009. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.11.2009. godine, donio je

PRESUDU

Uvažava se žalba branioca okrivljenog . . . pa se preinačava presuda Osnovnog suda u Herceg Novom K. br. 111/2008 od 19.02.2009. godine, samo u dijelu odluke o kazni tako što se okrivljenom . . . zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 1 Krivičnog zakonika, činjenično opisanog u izreci prvostepene presude, primjenom člana 52 i 53 Krivičnog zakonika izriče uslovna osuda kojom mu se izrečena kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci uzima kao utvrđena i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od dvije godine od dana donošenja ove presude ne učini novo krivično djelo.

Образложење

Presudom Osnovnog suda u Herceg Novom K. br. 111/2008 od 19.02.2009. godine, okrivljeni *RADOVIĆ PAVLO* oglašen je krivim zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 1 Krivičnog zakonika, činjenično opisanog u izreci te presude i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci.

Istom presudom okrivljeni je obavezan da plati sudu troškove krivičnog postupka u iznosu od 319,00 € i paušal u iznosu od 50,00 €, te da obešteti oštećenu Vojsku Crne Gore uplatom novca u iznosu od 17.045,01 €.

Protiv te presude žalbu je izjavio branilac okrivljenog zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o kazni s predlogom da ovaj sud uvaži žalbu, pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

Po razmatranju pobijane presude, žalbe i svih spisa ovog predmeta, pazeći po službenoj dužnosti na odredbu čl. 388 ZKP, ovaj sud je našao da je žalba osnovana samo u dijelu odluke o kazni.

Prvostepeni sud je u zakonito sprovedenom postupku, pri čemu nijesu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti niti pak one na koje se žalbom branioca okrivljenog ukazuje, potpuno i pravilno utvrdio sve odlučne činjenice i na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio Krivični zakonik.

Razlozi pobijane presude odgovaraju činjeničnom utvrđenju i zaključivanju do kojeg je prvostepeni sud došao ocjenom izvedenih dokaza. O svim odlučnim činjenicama u pobijanoj presudi su dati jasni i valjani razlozi, pa su neosnovani navodi žalbe branioca okrivljenog da su razlozi nejasni i u znatnoj mjeri protivrječni, da je izreka presude nerazumljiva i protivrječna razlozima i da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl. 376 st. 1 tač. 11 ZKP.

Činjenično ustanovljenje prvostepenog suda, a kako je to bliže predstavljeno u izreci pobijane presude, temelji se na jasnim, logičnim i uvjerljivim kazivanjima svjedoka Rajačić Dragomira, Ukropina Dejana i Sekulić Baja, čija kazivanja je prvostepeni sud opravdano prihvatio jer su potvrđena materijalnim dokazima koji se odnose na izvještaje o pregledu tehničkih sredstava, zapisnika o primopredaji dužnosti, kontroli i izvještaju o pregledu i ustanovljenoj šteti, te ostalih dokaza koje je prvostepeni sud izveo na glavnom pretresu.

Neosnovani su navodi žalbe branioca okrivljenog da je činjenično stanje ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno time što na glavnom pretresu nijesu saslušani sudski vještaci ekonomske, saobraćajno-mašinske i balističke struke, svjedoci Simonović Miloš, Dujmišić Drago, Suljić Hasan, Hanjević Nusret, Kočetanović Jadranka, Govedarica Mladjen, Marković Goran, Marković Branislava i Manojlović Zora, te izvršen uvid u originalnu dokumentaciju i predmete koji su sadržani u materijalnim listama. Ovo iz razloga što je prvostepeni sud ocjenom svih izvedenih dokaza na nesumnjiv način utvrdio da je okrivljeni u vremenu od 01. jula 2000. do 31.03.2004. godine, kao službeno lice rukovaoc RR magacina u Vojnoj pošti 7133 u Kumboru bio dužan da čuva i obezbeđuje ispravnost sredstava ratne rezerve i da je u tom svojstvu propuštanjem dužnosti nadzora, očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe, tako što na propisan način nije vodio brigu o povjerenjnoj imovini, dozvoljavao da u magacin ulaze i druga lica bez njegovog prisustva nije redovno servisirao oružje koje se nalazilo u magacinu i održavao ga u ispravnom stanju, nije vodio brigu o vozilima koja su se nalazila u magacinu pa je tako dozvolio da sa vozila nestanu razni djelovi usljed čega je nastala šteta na oružju. U konkretnom slučaju usled prednjih radnji okrivljenog nastupila je šteta u iznosu od 17.045,01 €, a što je nesumnjivo utvrđeno na osnovu nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Veiš Seva i dopunskog nalaza ovog vještaka, koje nalaze je prvostepeni sud opravdano prihvatio kao stručne i zasnovane na pravilima nauke. Stoga, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je odbio predlog branioca okrivljenog da se na

glavnom pretresu izveću naprijed navedeni dokazi, nalazeći da se provodjenjem tih dokaza ne bi u bitnom utvrdilo drugačije činjenično stanje.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je okrivljenog oglasio krivim zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 1 Krivičnog zakonika, pa je i u ovom dijelu neosnovana žalba branioca okrivljenog da je na štetu okrivljenog povrijeđen Krivični zakonik.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti koje su od značaja za odmjeraivanje kazne iz čl. 42 Krivičnog zakonika, pri čemu je na strani okrivljenog našao samo olakšavajuće okolnosti. Medjutim navedene olakšavajuće okolnosti prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio u korist okrivljenog kada ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od pet mjeseci. Imajući u vidu navedene olakšavajuće okolnosti, kao i veliki protok vremena od izvršenog krivičnog djela, ovaj sud je našao da u konkretnom slučaju ima mjesta izricanju uslovne osude iz čl. 52 i 53 Krivičnog zakonika, pa je uvažio žalbu branioca okrivljenog i preinačio prvostepenu presudu samo u dijelu odluke o kazni, tako što je izrečenu kaznu zatvora iz izreke prvostepene presude uzeo za utvrđenu i istu uslovio na vrijeme od dvije godine, nalazeći da će se upozorenjem uz prijetnju kazne dovoljno uticati na okrivljenog da više ne vrši krivična djela i da će se sa istom postići svrha izricanja uslovne osude iz čl. 52 Krivičnog zakonika.

Sa iznijetih razloga, a na osnovu čl. 399 st. 1 ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

VIŠI SUD U PODGORICI
dana 11.11.2009. godine

Zapisničar,
Vesna Vuksanović, s.r.

Predsjednik vijeća,
Radule Kojović, s.r.

Tačnost otpavka ovjerava
Ovlašteni službenik suda

